Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

go senes. & dicunt m de salute animę meę.
& nichil retineo de uerbis eorq. Quid autē
rogo eos nichil pficiens. Totus sū enī inim
mundicia. Erant autē ibi duo uasa uacua.
Et dixit ei senex. Vade & affer unū exuasis
istis. & dimitte in eo oleū. & accende intus
stuppā. & refunde oleū. & pone uas in lo
cum suū. Et fecit sic. Et dixit ei; iterū fac sic.
Et cū sepius fecisset hoc. dixit ei senex. Af
fer modo utraq; uasa. & uide qd eorq. fit
mundius. Et respondit; illud in qd oleū
misi. Cui dixit senex. Sic ē & anima de his
quę interrogat; quanuis enī nō retineat eorq.
quę audit. tamen plus ipsa mundabit quā
illa quę omnino nec interrogat quenquā.

DECAVENDA Illusione demonum.

Frē sedebat in cella sua quiescens. & uolebant
eū demones seducere sub specie angloq. &
excitabant eū ut iret ad collectā. & lumi
na ostendebant ei. Hue autē uenit ad quen
dam senē. & dixit ei; Abba. uenium angli
cū lumine. & uocant ad collectā. excitan
tes me. Et dixit ei senex. Non uenias fili.
nec audias. qm demones s. sed quando